

Geliefden: moge Jezus mijn dochters en zonen bewaren!

Twee dagen geleden vierden we het hoogfeest van de heilige apostelen Petrus en Paulus, twee pijlers van het geloof die in Rome hun bloed voor Christus hebben vergoten. In die stad heeft de heilige Petrus zijn zetel gevestigd en heeft hij zijn aardse leven met het martelaarschap bekroond. En zo werd de Kerk van Rome *de Moeder en het hoofd van alle kerken 'Urbis et Orbis'* (van de stad en van de wereld). Laten we God ervoor danken dat Hij het zo gewild heeft en daarmee de christenen in de geopenbaarde leer bevestigde en de eenheid op zichtbare wijze veilig stelde; en laten wij leren ons leven te geven en elke dag aan onszelf te sterven.

God heeft het stichten van de Kerk in de loop van de heilsgeschiedenis voorbereid. Eerst, in het Oude Testament, door Israël als zijn volk te kiezen; later, in de volheid van de tijden, heeft Hij zijn zeer geliefde Zoon naar de wereld gezonden die door zijn menswording, zijn prediking, zijn wonderen, en door de apostelen te roepen, deze twaalf heeft aangesteld om zijn verlossende missie voort te zetten. «Maar de Kerk is vooral geboren uit het feit dat Christus zich volledig voor ons heil gegeven heeft. Bij de instelling van de Eucharistie wordt op die gave vooruitgelopen en zij wordt verwezenlijkt op het kruis.» Daarna, «na de voltooiing van het werk dat de Zoon in opdracht van de Vader op aarde moest verrichten (cfr. *Joh 17, 4*), werd de heilige Geest op de dag van Pinksteren gezonden, opdat Hij de Kerk voortdurend zou heiligen.» Zoals onze Vader graag wilde, kunnen wij vol verwondering over deze twee mysteries de hemel om een groot geloof vragen.

De Kerk is geheel afhankelijk van het mensgeworden Woord dat zij in de wereld aanwezig doet zijn tot aan het einde der tijden; en zij wordt bestuurd door de heilige Geest, die in haar schoot woont als in zijn tempel. Laten we vol dankbaarheid en bewondering zijn voor deze diepe band tussen de Kerk en de Allerheiligste Drie-eenheid: de Kerk en wij zijn het heilig volk van God, het mystiek Lichaam van Christus, de woning van de heilige Geest. Het is dan ook logisch dat we in de geloofsbelijdenis na het belijden van het geloof in Jezus Christus en in de goddelijkheid van de heilige Geest, het mysterie van de Kerk noemen waarin wij worden opgenomen door het doopsel en waarin – als het universele sacrament van het heil – het werk van onze heiliging wordt gerealiseerd.

Ik geloof in de ene, heilige, katholieke en apostolische Kerk. Deze belijdenis van het geloof met de opsomming van de vier eigenschappen die intrinsiek aan de Kerk toebehoren en haar tegelijkertijd naar buiten toe manifesteren, is een kenmerk waardoor de katholieke leer zich onderscheidt. ***Het zijn de wezenlijke eigenschappen van de Kerk die voortvloeien uit haar natuur, zoals Christus die gewild heeft. Omdat zij wezenlijk zijn, zijn deze eigenschappen ook kenmerken, tekenen die de Kerk onderscheiden van welke andere groepering dan ook, wat niet wegneemt dat men daar ook de naam van Christus gebruikt.***

Laten wij ons geloof in het bovennatuurlijk karakter van de Kerk versterken. Laten wij het, als het nodig is, rondbazuinen, want in deze dagen zijn er velen (...) die deze essentiële waarheden

vergeten zijn en een beeld willen schilderen van een Kerk die niet één is; die niet heilig is; die niet apostolisch kan zijn, omdat zij niet op de rots van Petrus steunt; die niet katholiek is, omdat er onwettige particularismen en menselijke grillen zijn opgedoken.

Deze resolute en duidelijke beschouwingen van de heilige Jozefmaria blijken – wat altijd zal gebeuren – heel actueel te zijn. Hoezeer betreurde paus Franciscus recentelijk dat **ook vandaag sommigen zeggen: ‘Christus ja, de Kerk nee.’** Zoals mensen die zeggen: **‘ik geloof in God, maar niet in de priesters.’** Maar het is juist de Kerk die ons Christus geeft en ons bij Hem brengt; de Kerk is de grote familie van de kinderen van God. Zeker, zij heeft nog menselijke aspecten; degenen die samen de Kerk vormen – herders en gelovigen – hebben gebreken, onvolmaaktheden, zonden; ook de paus en hij heeft er veel, maar het mooie is dat wij, als wij beseffen zondaars te zijn, Gods barmhartigheid vinden die altijd vergeeft; en Hij schenkt ons vergiffenis door middel van de Kerk die het verlossend woord en de sacramenten voor onze heiliging bewaart.

In de heilige Kerk vinden katholieken het geloof, hun gedragsnormen, hun gebed, de betekenis van broederschap, de gemeenschap met alle broeders en zusters die al gestorven zijn en die, om gezuiverd te worden, lijden in het vagevuur – de lijdende Kerk –; of met hen – de zegevierende Kerk – die de vreugde al kennen van de zalige aanschouwing, die de driewerf heilige God voor eeuwig beminnen. De Kerk is in ons midden en overstijgt tegelijkertijd de geschiedenis. De Kerk die onder de schutsmantel van Maria geboren is en haar altijd – op aarde en in de hemel – als haar moeder zal blijven loven.

De heilige Jozefmaria die elke dag van zijn leven veel van de heilige Kerk heeft gehouden, leerde ons hetzelfde te doen. Vanaf het moment dat het Opus Dei werd opgericht zag hij duidelijk dat, om God alle eer te geven, om Christus aan de top van menselijke activiteiten te plaatsen, de weg werd gebaad met de volgende aspiratie: **Omnes cum Petro ad Jesum per Mariam!** Wij moeten allemaal samen bij Jezus komen door Maria, verenigd met de intenties en verlangens van de paus, de plaatsvervanger van Christus op aarde. En in *De Weg* schreef hij voor alle katholieken: **‘Et unam, sanctam, catholicam et apostolicam Ecclesiam!..’** ***Ik begrijp, waarom je het zo langzaam uitspreekt, alsof je elk woord wilt proeven: ik geloof in de ene, heilige, katholieke en apostolische Kerk...***

De Kerk is één, «want zij is een volk dat verenigd is in de eenheid van de Vader en de Zoon en de heilige Geest», en deze eenheid wordt gevormd door de drievoudige band van geloof, eredienst – in het bijzonder door de Eucharistie –, en hiërarchie. Tegelijkertijd is zij katholiek, open voor alle volken, rassen en culturen. De overvloedige variëteit aan liturgische riten, theologische en spirituele tradities en aan disciplines, schaadt die eenheid niet in het minst, maar brengt deze juist tot uiting. Daarom, "door enerzijds te erkennen dat *men buiten de Kerk van Christus meerdere elementen van heiliging en waarheid vindt die, als eigen gaven van Christus' Kerk, een uitnodiging zijn tot de katholieke eenheid* (cfr. *Lumen gentium*, nr. 8) en anderzijds te geloven in de werking van de heilige Geest, die in alle leerlingen van Christus het verlangen doet groeien naar deze eenheid», moet hier opgemerkt worden dat de verlossing tot de mensen komt door middel van de Kerk. «Wij geloven dat *de Kerk noodzakelijk is voor het heil*. Want de éne Christus is de Middelaar en de Weg van het heil, en Hij komt bij ons tegenwoordig in zijn lichaam, de Kerk. (cfr. *Lumen gentium*, nr. 14). Maar het goddelijk voornemen om te verlossen betreft alle mensen».

Beseffen jullie hoe mooi ons katholiek geloof is? Zoals onze Vader zei, biedt zij de oplossing voor alle verlangens van het menselijk hart, doordat zij leert dat het *de heilige wil van God is dat alle mensen gered worden en tot de kennis van de waarheid komen*. Daarom biedt zij haar gelovigen de middelen om gered te worden, en de apostolische ijver, de wens om de kennis en de liefde van Christus uit te dragen naar alle mensen, wat inherent is aan de christelijke roeping. Niets kan ons

ervan vrijstellen deze verantwoordelijkheid te voelen, en we moeten ons afvragen: welke invloed heeft dit op mij? In welke mate vraag ik het voor de hele mensheid?

Het is waar dat «wie zonder schuld het evangelie van Christus en zijn Kerk niet kent, maar toch eerlijk God en zijn wil zoekt zoals het geweten hem die voorhoudt, en deze onder de invloed van de genade in zijn leven tracht te verwezenlijken, het eeuwig heil kan verwerven». De Heer wil bij de evangelisatie echter op onze medewerking rekenen: ieder moet elke dag in de eigen omgeving moeite doen om bekendheid te geven aan deze verlossende boodschap en meewerken bij de uitvoering van het verlossingswerk. Want, zoals de heilige Jozefmaria benadrukt, moeten we niet vergeten dat **het geweten op schuldige wijze misvormd kan worden, dat het kan volharden in de boosheid en de heilbrengende werkzaamheid kan weerstaan. Daarin ligt de noodzaak de leer van Christus, de waarheden van het geloof en de morele normen te verkondigen. Daarin ligt ook de noodzaak van de sacramenten, die alle zeven door Jezus Christus zijn ingesteld als causa instrumentalis – als werktuiglijke oorzaak – van zijn genade en als hulpmiddelen bij de gebreken die het gevolg zijn van onze gevallen natuur.**

«Zo blijft de Kerk dus bidden en werken, opdat de wereld in haar geheel wordt omgevormd tot volk van God, lichaam van de Heer en tempel van de heilige Geest, en opdat in Christus, het Hoofd van allen, en aan de Schepper en Vader van het heelal alle eer en glorie wordt gebracht.»

Wij leven in een periode waarin de noodzaak om aan de opbouw van de Kerk te werken heel dringend is. We mogen niet ontmoedigd raken of ruimte geven aan het geringste pessimisme bij dit klimaat van relativisme en onverschilligheid – meer zelfs, van afwijzing van God – dat zich als een olievlek over vele plaatsen verspreidt. Wij willen ons geloof serieus nemen en moeten vol vreugde de pogingen vermenigvuldigen om zielen tot God, tot de Kerk te brengen. Denk niet dat dit titanenwerk is: we hoeven alleen maar te doen wat we om handen hebben, vastbesloten om ons leven volledig op God te richten. De heilige Geest werkt altijd in de harten en doet – misschien op de meest onverwachte momenten – een brandende dorst ontstaan naar de eeuwigheid, naar het bovennatuurlijk leven. En wij moeten – ieder van ons – laten zien dat we bereid zijn om zijn ingevingen op te volgen. **Kerk zijn, volk Gods zijn volgens het grote liefdesplan van de Vader, wil zeggen gist van God zijn in onze mensheid, Gods heil verkondigen en het in onze wereld brengen die dikwijls verloren is, die antwoorden nodig heeft die aanmoedigen, die hoop geven, die nieuwe kracht geven op haar weg.**

Ik wil erop aandringen om vol vertrouwen te zijn en geen ruimte te geven aan ontmoediging. Onze tijd biedt ons prachtige mogelijkheden om het goede te leren en aan te prijzen. We krijgen dagelijks de kans om de Heer onze liefde te tonen door over Hem te spreken met de mensen die op onze weg komen. Laten we ons vertrouwen in Hem verdubbelen. **God is sterker!**, roept de heilige Vader uit. **En weet u waarom Hij sterker is? Omdat Hij de Heer is, de enige Heer. Ik zou eraan willen toevoegen dat de werkelijkheid, die soms somber en door het kwaad getekend is, kan veranderen als wij, als eersten, het licht van het evangelie brengen, vooral door ons leven. Wanneer iemand 's nachts in een stadion (...) een licht aansteekt, ziet men dat amper, maar als ook de 70.000 andere toeschouwers hun licht aansteken, is het stadion verlicht. Zorgen wij ervoor dat ons leven licht van Christus is; samen brengen wij het licht van het evangelie in heel de realiteit.**

Laten we gehoor geven aan deze woorden van de paus opdat bij onze dagelijkse inspanning in ons werk, in ons familieleven, in de sociale relaties, bij sportactiviteiten, de hele tijd!, het licht van de volgelingen van Jezus Christus schittert, dat gevoed wordt door het gebed en het frequent ontvangen van de sacramenten van de Biecht en de Eucharistie.

Ter gelegenheid van het feest van de heilige Jozefmaria zijn er over de hele wereld vele gebeden tot de hemel gericht, vooral in het heilig Misoffer. Wees er zeker van dat, zoals de zeer geliefde Don Álvaro herhaalde, *deze gebeden heengaan en weer terugkomen*: de Heer geeft ze ons terug om vruchten voort te brengen in onszelf en in onze vrienden.

In de komende weken zal ik in Brazilië zijn om, eind juli, de heilige Vader te vergezellen bij de Wereldjongerendagen in Rio de Janeiro. Daarna ben ik van plan, als God het wil, een kort bezoek te brengen aan Chili, Uruguay en Argentinië om mijn dochters en zonen, en andere personen die steunen op de Prelatuur, mondeling te herhalen dat de Kerk veel van iedereen verwacht; dat paus Franciscus, zoals de vorige pausen, op allen en op iedereen afzonderlijk steunt om de boodschap van Christus in de hele wereld te verspreiden; zo zei hij het me op de audiëntie die hij me afgelopen 10 juni verleende. Blijf voor hem en voor zijn intenties bidden. Zoals bij andere gelegenheden reken ik op iedereen opdat de Heer overvloedige geestelijke vruchten mag geven in de dagen van Brazilië en in de andere plaatsen waar ik vervolgens naar toe denk te gaan. Al deze omstandigheden nodigen ons uit om ons serieuzer te verenigen met de opvolger van Petrus: we moeten hem als zijn kinderen begeleiden, verenigd zijn met hem en met zijn dienst aan de Kerk en de zielen.

Op 7 juli herdenken we de dag waarop Don Álvaro heeft gevraagd om toelating in het Werk. Ik beveel de trouw van iedereen aan onze christelijke roeping bij hem aan. Daarna, op de 16de, zullen we het feest van de Maagd Maria van de berg Karmel vieren. Ik vraag haar om haar moederlijke bemiddeling, opdat zij in ons het verlangen aanwakkert naar heiligheid en apostolische ijver.

Ik dateer deze brief in Zaragoza. Ik ben op uitnodiging van de aartsbisschop hierheen gekomen om de standbeelden van de heilige Jozefmaria en van de zalige Johannes Paulus II te zegenen, die ter verering van de gelovigen in een kerk van deze stad zullen worden geplaatst. Daarna ga ik naar Pamplona, waar ik een paar dagen zal blijven voor ik de reis naar Amerika begin. Blijf bidden voor mijn intenties.

Met alle genegenheid zegent jullie,

jullie Vader,
+ Javier

Zaragoza, 1 juli 2013